

Sygn. akt VU 1221/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 14 lipca 2015 r. sygn. (...) SP (...)5- (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1221/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił W. M. prawa do emerytury górniczej z tytułu ukończenia 50 lat z uwagi na brak wymaganego okresu pracy górniczej wynoszącego co najmniej 25 lat. W uzasadnieniu organ podniósł, że do dnia 2 kwietnia 2015 roku wnioskodawca nie udowodnił żadnych okresów pracy górniczej wymienionej w art. 50 c ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do stażu pracy górniczej nie zaliczono skarżącemu okresu pracy od 25 lipca 1989 roku do 16 listopada 2006 roku z uwagi na to, że stanowisko kierowcy ciągnika nie figuruje w załączniku nr 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku oraz okresu od 17 listopada 2006 roku do nadal, ponieważ z wyjaśnień zakładu pracy wynika, że wnioskodawca wykonywał te same czynności, co przed zmianą nazewnictwa stanowiska pracy.

W dniu 11 sierpnia 2015 roku wnioskodawca W. M. złożył odwołanie od wyżej wymienionej decyzji, w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej, po zaliczeniu do pracy górniczej okresu pracy od dnia 25 lipca 1989 roku do nadal w (...) B. z siedzibą R., gdyż w całym wyżej wymienionym okresie wykonywał prace operatora sprzętu technologicznego na odkrywce.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż wnioskodawca nie udowodnił żadnych okresów pracy górniczej łącznie z okresami pracy w wymiarze półtorakrotnym.

Postanowieniem z dnia 19 października 2015 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie VIII U 1411/15 uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy z odwołania W. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb. Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z właściwością miejscową i rzeczową.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca W. M. urodzony w dniu (...), w dniu 29 kwietnia 2015 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-4 akt emerytalnych)

ZUS nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej żadnych okresów zatrudnienia.

(dowód: decyzja z dnia 14 lipca 2015r. k.30 akt emerytalnych, odpowiedź na odwołanie k. 4-4v akt sprawy)

W. M. od dnia 25 lipca 1989 roku do 31 grudnia 1998r. był zatrudniony w (...). Z dniem 1 stycznia 1999r. przedsiębiorstwo zostało sprywatyzowane i wnioskodawca stał się z mocy prawa pracownikiem Kopalni (...) Spółka Akcyjna. Obecnie pracodawcą wnioskodawcy jest (...) z siedzibą w R..

(dowód: umowy o pracę z dnia 25 lipca 1989 roku, k. 1, informacja z dnia 4 stycznia 1999 roku, k. 18 w aktach osobowych część B, świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 8 akt emerytalnych)

W okresie od dnia 25 lipca 1989 roku do dnia 29 lutego 1992 roku wnioskodawca był zatrudniony w Oddziale (...) na stanowisku kierowcy ciągnika. Odwołujący wykonywał prace transportowe materiałów, podzespołów i zespołów niezbędnych przy prowadzeniu przebudowy układów transportowych, to znaczy zmiany konfiguracji istniejących oraz budowy nowych tras przenośników, stacji napędowych i rozdzielczych oraz stacji zwrotnych układu (...). Praca była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy na terenie odkrywki B.. Wnioskodawca pracował we wkopie i wykonywał czynności polegające na transportowaniu i przeciąganiu ciągnikiem agregatów spawalniczych, sprzężarkowych, gazów technicznych oraz podzespołów i zespołów niezbędnych do przebudowy tras przenośników. Pracując na oddziale P-1 wnioskodawca dowoził i odwoził także brygady robocze na odkrywkę.

(dowód: umowa o pracę z dnia 25 lipca 1989 roku, k. 1, karta obiegowa, k. 6 w aktach osobowych część B, charakterystyki stanowiska pracy, k. 29, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 2:27 do minuty 6:27, protokół z rozprawy z dnia 7 czerwca 2016 roku, k. 37v akt sprawy)

Z dniem 1 marca 1992 roku wnioskodawca został przeniesiony do Oddziału (...) (...), gdzie również zajmował stanowisko kierowcy ciągnika. W oddziale Rs – 8 wnioskodawca wykonywał prace sprzętowe, na rzecz oddziałów górniczych, a jego praca była związana wyłącznie z obsługą wkopu i zwałowiska. Wnioskodawca obsługiwał ciągnik terenowy (...) U-1614. Praca na odkrywce była wykonywana w stałe i w pełnym wymiarze godzin.

Ciągnik, który obsługiwał wnioskodawca pracując na oddziale (...) jest wyposażony standardowo, ale jego konstrukcja techniczna pozwala na szerokie spektrum zastosowania. Ciągnikami tymi można ciągnąć: przyczepy uniwersalne, samowładowcze, elektrownie polowe, przyczepy układające kable energetyczne, kompresory, przyczepy do przewozu brygad roboczych. Ciągniki te mogą mieć podwieszane na tzw. trzypunktowym układzie zawieszenia narzędzi specjalistyczny osprzęt – np. agregaty smarownicze, ładowacze itp. Mogą one stanowić napęd mechaniczny za pośrednictwem wału odbioru mocy ((...)) dla różnych urządzeń specjalistycznych np. pomp różnego przeznaczenia, rozsiewaczy itp. Ciągnikami tymi można wykonywać prace tzw. metodą zrywkową tj. przeciąganie na odpowiednio wykonanych ciągnach rur, kolumn filtracyjnych odwodnienia, członów przenośników taśmowych, odcinków taśmy przenośnikowej, pontonów stanowiących podstawy stacji przenośnikowych, stacji elektrycznych na płozach itp.

Kierowca ciągnika wykonywał nie tylko wyżej wymienione czynności, ale i dokonywał czynności transportowych. Polegały one mianowicie na dowozie niezbędnych części, materiałów i narzędzi, z zaplecza oddziałów górniczych, mechanicznych, elektrycznych, odwodnienia itd. do napraw maszyn układu (...) bądź przebudów. Czynności transportowe zajmowały około 2 godzin w czasie dniówki roboczej. Charakter pracy wnioskodawcy wymagał przebywania na terenie górniczym przez co najmniej 4 godziny w ciągu dniówki roboczej.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy, k. 30 – 31 akt sprawy)

T.

Praca wnioskodawcy na oddziale (...) polegała na obsłudze ciągnika powyżej 140 ton. Pojazd, którym jeździł odwołujący był zaopatrzone w podnośnik służący do transportowania materiałów i narzędzi. Podnośnik służył do podciągania rur, podnoszenia ich do góry i przeciągania. Ciągnik posiadał także zaczep, dzięki któremu można było załączyć przyczepę, agregat prądotwórczy albo linę do przeciągnięcia. Wnioskodawca był oddelegowany na oddział odwodnieniowy – (...) celem przewożenia materiałów do przebudowy rurociągów pod maszynami podstawowymi. Oddział odwodnienia dysponował swoim składowiskiem rur i pomp. Zadaniem wnioskodawcy było przetransportowanie niezbędnych materiałów ze składowiska na miejsce pracy maszyny podstawowej. Wnioskodawca za pomocą ciągnika przetransportowywał rury kanalizacyjne i kolektory, które służyły do montażu i demontażu studni odwodnieniowych. Musiał pochwycić i odstawić rury kilka metrów dalej. Wnioskodawca pracował także przy likwidacji rurociągów. Wówczas przeciągał rury poza miejsce pracy maszyny podstawowej. Za pomocą ciągnika odwołujący transportował również agregaty prądotwórcze służące do zasilania maszyny podstawowej oraz przyczepę z gazami technicznymi. Zdarzało się, że przewoził pompy i sprężarki.

Wnioskodawca przy pomocy podnośnika przeciągał odcięte od studni rury, urządzenia służące do wiercenia studni i jej odwodnienia, przesuwał kolektory wodne, dociągał, układał i pasował rury stalowe dużych średnic – budowanych kolektorów wodnych, likwidował studnie odwodnienia wglębnego na poziomach wydobywczych i wyciągał rury złomowe po likwidowanych studniach. Dobowy wymiar czasu pracy odwołującego wynosił 8 godzin, z czego około 20 minut zajmował dojazd do stanowiska pracy.

(dowód: zeznania świadka K. Ł., nagranie od minuty 5:25 do minuty 19:09, zeznania świadka H. N., nagranie od minuty 21:31 do minuty 30:27, zeznania świadka Z. K., nagranie od minuty 30:43 do minuty 35:57, zeznania świadka R. B. protokół z rozprawy z dnia 7 kwietnia 2016 roku, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 7:48 do minuty 13:51, wniosek o nadanie stopnia górniczego, k. 65 akt osobowych część (...) wnioskodawcy)

W związku z zarządzeniem nr (...) Prezesa Zarządu – Dyrektora Generalnego (...) S.A. z dnia 11 grudnia 2006 roku przełożeni wnioskodawcy zawnioskowali o zmianę stanowiska pracy na operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

(dowód: wniosek o zmianę nazwy stanowiska pracy, k. 35 akt osobowych część B wnioskodawcy)

Pracodawca wypłacał wnioskodawcy dodatek za pracę na odkrywce

(dowód: wykaz kwot za pracę na odkrywce – k. 33 akt)

Z dniem 17 listopada 2016 roku wnioskodawca uzyskał angaż na stanowisko operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce. Pomimo zmiany nazwy stanowiska, wnioskodawca miał taki sam zakres obowiązków, jak w okresie od dnia 1 marca 1992 roku do dnia 16 listopada 2016 roku, kiedy to był zatrudniony jako kierowca ciągnika.

(dowód: zgłoszenie rozpoczęcia wykonywania pracy górniczej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, k. 36, angaż z dnia 29 grudnia 2006 roku, k. 37 akt osobowych część (...) wnioskodawcy, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 6:27 do minuty 7:48, protokół z rozprawy z dnia 7 czerwca 2016 roku)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniach, które odbyły się w dniu 24 listopada 2014 roku i w dniu 19 grudnia 2014 roku ustaliła, że W. M. w okresie od 25 lipca 1989 roku do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę górniczą. Komisja weryfikacyjna wskazała, że pomimo posiadania angażu na stanowisko kierowcy ciągnika odwołujący wykonywał prace odpowiadające charakterem pracy na stanowisku operatora sprzętu technologicznego i pomocniczego na odkrywce.

(dowód: protokół z posiedzenia z dnia 19 grudnia 2014 roku oraz z posiedzenia w dniu 24 listopada 2014 roku, k. 26 – 27 akt emerytalnych)

Od dnia 25 lipca 1989 roku wnioskodawca otrzymuje dodatek z tytułu pracy na odkrywce.

(wykaz kwot za pracę na odkrywce, k.33 - 34 akt sprawy)

W dniu 2 kwietnia 2015 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazała, że w okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą od 25 lipca 1989 roku do nadal na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienione w rozporządzeniu (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku w Załączniku Nr 2 poz. 22.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 8 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoże, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze

dla kopalń siarki i węgla brunatnego, **na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia** przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Organ rentowy zakwestionował bowiem, aby w okresie zatrudnienia w (...)w B. (obecnie w (...)) z siedzibą w R.) od dnia od 25 lipca 1989 roku do chwili wydania decyzji wnioskodawca wykonywał pracę górniczą.

Wnioskodawca dysponował świadectwem z dnia 2 kwietnia 2015 roku wystawionym przez (...) z siedzibą w R. potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej w spornym okresie zatrudnienia od 25 lipca 1989 roku do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienionej w rozporządzeniu (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz.22.

Należy podnieść, że treść świadectwa wykonywania pracy górniczej nie została w sposób prawidłowy sformułowana, gdyż nie określa rodzaju prac, które faktycznie wykonywał skarżący, jak tego wymaga art. 50c ustawy, a jedynie zajmowane przez niego stanowisko. Tymczasem o uznaniu konkretnej pracy (wykonywanych czynności służbowych) za pracę górniczą w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie nazwa stanowiska, protokół komisji weryfikacyjnej czy wreszcie świadectwo pracy. Zatem operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce tylko wtedy uzyska potwierdzenie zatrudnienia przy pracy górniczej, gdy na odkrywce w (...) węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2012-04-04, I UK 440/11).

Legitymowanie się zatem przez skarżącego świadectwem wykonywania pracy górniczej nie oznacza jeszcze, że rzeczywiście wykonywał on prace górnicze. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angaży wynika, że wnioskodawca w spornym okresie nie pracował na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, ale na stanowisku kierowcy ciągnika, które nie są wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Wnioskodawca nie sprostął temu obowiązkowi. W spornym okresie – jak wynika z dokumentów osobowych – wnioskodawca pracował jako kierowca ciągnika na dwóch oddziałach, a mianowicie w okresie od 25 lipca 1989 roku do dnia 29 lutego 1992 roku na Oddziale (...) i w okresie od 1 maja 1993 roku do nadal na oddziale (...).

Na oddziale P1 skarżący – jak wynika z jego zeznań oraz z dokumentów w postaci umowy o pracę, angaży i charakterystyki stanowiska pracy- wykonywał prace transportowe oraz dowoził i odwoził brygady robocze na odkrywkę. Ciągnikiem skarżący przewoził materiały, podzespoły i zespoły niezbędne przy prowadzeniu przebudowy układów transportowych, to znaczy zmiany konfiguracji istniejących oraz budowy nowych tras przenośników,

stacji napędowych i rozdzielczych oraz stacji zwrotnych układu (...). Praca była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy na terenie odkrywki B.. Wnioskodawca pracował we wkopie i wykonywał czynności polegające na transportowaniu i przeciąganiu ciągnikiem agregatów spawalniczych, sprężarkowych, gazów technicznych oraz podzespołów i zespołów niezbędnych do przebudowy tras przenośników.

Podobny zakres obowiązków skarżący ma odkąd rozpoczął pracę na oddziale (...) tj. od 1 marca 1992r. , z tą różnicą że odkąd pracuje na (...) nie przewozi brygad pracowniczych. Potwierdzili to świadkowie: K. Ł., H. N., Z. K., R. B.. Wynika to także z charakterystyki stanowiska pracy przedłożonego przez pracodawcę skarżącego. Tam również wnioskodawca pracuje na stanowisku kierowcy ciągnika (ciągnik terenowy (...) U- (...)). Pojazd, którym jeździ odwołujący jest zaopatrzony w podnośnik służący do przeciągania, podciągania oraz podnoszenia do góry rur. Ciągnik posiada także zaczep, dzięki któremu można doczepić do niego przyczepę, agregat prądotwórczy i przetransportować ten sprzęt na inne miejsce na odkrywce. Prace wnioskodawcy w spornym okresie – jak wynika ze zgodnych zeznań świadków oraz wnioskodawcy – miały jednolity charakter i polegały na wykonywaniu obsługiwanym sprzętem na odkrywce robót na rzecz oddziału odwodnieniowego (O).

Do jego stałych obowiązków- jak wynika z zeznań świadków K. Ł., H. N., Z. K., R. B. - należało przewożenie materiałów do przebudowy rurociągów ze składowiska na miejsce pracy maszyny podstawowej. Wnioskodawca za pomocą ciągnika transportował rury kanalizacyjne i kolektory, które służyły do montażu i demontażu studni odwodnieniowych. Pracował przy likwidacji rurociągów (wówczas przeciągał rury poza miejsce pracy maszyny podstawowej). Za pomocą ciągnika odwołujący transportował również agregaty prądotwórcze służące do zasilania maszyny podstawowej oraz przyczepę z gazami technicznymi. Zdarzało się, że przewoził pompy i sprężarki. Wnioskodawca przy pomocy podnośnika przeciągał odcięte od studni rury, urządzenia służące do wiercenia studni i jej odwodnienia, przesuwał kolektory wodne, dociągał, układał i pasował rury stalowe dużych średnic – budowanych kolektorów wodnych, likwidował studnie odwodnienia wglębne na poziomach wydobywczych i wyciągał rury złomowe po likwidowanych studniach. Wnioskodawca uważa, że wszystkie te prace były pracami górniczymi, gdyż wykonywał je na odkrywce, a praca operatora ciągnika przy pracach górniczych na odkrywce jest pracą górniczą. O ile rację ma skarżący, że praca operatora ciągnika przy pracach górniczych jest pracą górniczą. To już nie można zgodzić się z twierdzeniem, że każda praca na odkrywce jest pracą górniczą. Ustawodawca do prac górniczych na odkrywce nie zaliczył wszystkich prac, a tylko prace wymienione w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Wśród wymienionych w tym przepisie prac górniczych znajdują się prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Wnioskodawca uważa, że właśnie takie prace wykonywał w całym spornym okresie. Pojęcie bieżącej konserwacji wymaga, aby były to prace mające ścisły związek z konserwacją agregatów i urządzeń. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu. Prace wykonywane przez wnioskodawcę nie miały takiego charakteru. Wnioskodawca nie pracował bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu wydobywczego, a przy przemieszczaniu z jednego miejsca odkrywki na inne sprzętu odwodnieniowego. Były to podstawowe i stałe obowiązki skarżącego. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy do prac górniczych nie sposób zaliczyć prac przy przewożeniu sprzętu na odkrywce, tylko dlatego, że odbywały się one przy użyciu zamontowanego do ciągnika podnośnika. Przemieszczanie sprzętu z miejsca na miejsce, bez względu na to w jaki sposób jest to robione i jakiej nazwy się do jego określenia używa (skarżący i świadkowie określają je mianem przeciągania) oraz bez względu na to, gdzie ono się odbywa, nie jest pracą górniczą w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 4. Prace te są pracami stricte transportowymi i charakteru tego nie zmienia fakt ich wykonywania na odkrywce przy pomocy zamontowanego do ciągnika podnośnika. A zatem przemieszczania czy też jak chce wnioskodawca i świadkowie „przeciągania” sprzętu górniczego z jednego miejsca na drugie na odkrywce nie sposób zaliczyć do prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Przemieszczanie takowych agregatów i urządzeń z miejsca na miejsce nie ma nic wspólnego z ich bieżącą konserwacją. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu, a nie prace polegające na przemieszczaniu takiego sprzętu.

Również pozostałe wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie prace na odkrywce, a polegające na podnoszeniu do góry na podnośniku różnych elementów urządzeń, czy też przeciągania rur itp nie były pracami przy

bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a li tylko miały pomocniczy charakter w stosunku do prac polegających na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń.

Dodatkowo należy podnieść, że z charakterystyki stanowiska pracy wnioskodawcy na stanowisku operatora ciągnika na oddziale P-1 oraz z zeznań samego skarżącego wynika, że nie tylko transportował wówczas maszyny i urządzenia na odkrywce (dowożenie i zwożenie rur odwodnieniowych na poziomach roboczych maszyn podstawowych, transport agregatów prądotwórczych do zasilania maszyn podstawowych,), ale także transportował brygady ucinające rury studni głębinowych znajdujące się na poziomach roboczych maszyn podstawowych- koparek, których także nie można zaliczyć do prac górniczych w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Praca operatora ciągnika (sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce) tylko wówczas będzie zatem pracą górniczą jeżeli mieści się w przepisie art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Nie można natomiast ciągnika uznać za sprzęt technologiczny wówczas, gdy służył on do wykonywania prac transportowych na odkrywce. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie I UK 381/10 uznając, że praca kierowcy ciągnika polegająca na przewozie z magazynu do wkopu urządzeń do wulkanizacji taśm, urządzeń elektrycznych do remontu koparek i zwałowarek **oraz transporcie i przemieszczaniu na odkrywce** barakowozów nie jest pracą górniczą w rozumieniu art. 36 ust. 1 pkt 4 (aktualnie art. 50c ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ponieważ wnioskodawca w całym spornym okresie pracując na odkrywce w charakterze operatora ciągnika nie wykonywał prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, ani innych prac wymienionych w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy, ale prace transportowe na odkrywce oraz prace pomocnicze przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń innych niż wydobywcze, które takiego górniczego charakteru nie mają, to nie można zaliczyć mu spornego okresu do pracy górniczej.

Wnioskodawca nie spełnił zatem warunków niezbędnych do przyznania emerytury górniczej. Okoliczności tej nie może zmienić fakt, że świadkowie wykonujący podobne do skarżącego prace otrzymali emerytury górnicze.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.